

været helt særlige grunde til, at USA gjorde det på det tidspunkt og med det indhold, nemlig at hr. Uffe Ellemann-Jensen simpelt hen bestilte den udtalelse fra den amerikanske udenrigsminister til hjemligt brug i valgkampen.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Debatten her i Folketinget den 14. april 1988 førte som bekendt til folketingsvalget den 10. maj 1988. Efter valget redegjorde den daværende statsminister i sin tiltrædelsestale her den 7. juni for den danske politik med hensyn til reglerne for fremmede orlogsskibes anløb i Danmark.

Samme dag udsendtes en cirkulærnote om disse regler til samtlige diplomatiske repræsentationer her i København. Og jeg har ikke noget at tilføje til den daværende regerings redegørelse i Folketinget dengang. Men jeg kan resumere, at reglerne for anløb af orlogsskibe fra andre lande er de samme i dag som efter regeringsdannelsen i 1988, og det betyder, at orlogsfartøjer fra andre lande skal ansøge om tilladelse til at anløbe danske havne. Det sker i henhold til en kongelig anordning af 27. februar 1976, der henhører under Forsvarsministeriet.

Når der er tale om besøg af orlogsfartøjer i forbindelse med f.eks. øvelsesvirksomhed, indsætter forsvarrets myndigheder fortsat i de enkelte anløbstilladelser en bemærkning om, at det forudsættes, at besøget af fartøjet sker i overensstemmelse med de af den danske regering fastsatte regler. Det var den bemærkning, der i 1988 var enighed om at indsætte, og som jeg vil henvise til.

Keld Albrechtsen (EL):

Også i den her sag må jeg bede ministeren om at besvare det spørgsmål, jeg har stillet.

Jeg har spurgt ministeren, om det er rigtigt, således som det fremstilles på baggrund af dokumenterne, der er fremlagt i Jyllands-Posten, at hr. Uffe Ellemann-Jensen faktisk bestilte en politisk reaktion fra USA's udenrigsminister til indenrigspolitisk brug, nemlig i valgkampen.

Og er det ikke rigtigt, at det er højst usædvanligt, at USA via deres udenrigsminister kommenterer en parlamentsbeslutning i et allieret land? Er det ikke rigtigt, at det kun skete, fordi hr. Uffe Ellemann-Jensen aftalte det med den amerikanske udenrigsminister? Er det ikke dokumenteret med de oplysninger, som Jyllands-Posten har fremlagt?

Jeg vil også godt spørge ministeren, om ikke vi skylder hr. Uffe Ellemann-Jensen at få vendt hver en sten i den her sag. Er det ikke en belastning for hr. Uffe Ellemann-Jensens omdømme, at sådanne ting kommer frem, og vil det ikke være i hans interesse at få det undersøgt til bunds?

Nu kan jeg se, at Venstres folketingsgruppe ikke er stærkt repræsenteret her i salen. Der er et enkelt medlem til stede, men hr. Uffe Ellemann-Jensen er her ikke. Jeg ved ikke, hvorfor man fra Venstres folketingsgruppes side ikke er optaget af det spørgsmål her, men jeg vil godt spørge ministeren, om ikke det af hensyn til hr. Uffe Ellemann-Jensen faktisk vil være fornuftigt at få den her sag ført til bunds med en undersøgelse.

Erling Christensen (S):

I forlængelse heraf vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, om udenrigsministeren tror, at den tidligere udenrigsminister, hr. Uffe Ellemann-Jensen, vil have noget som helst imod at give alle oplysninger om hans kontakter til USA's og Englands regeringer i april 1988.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg synes ikke, det er ganske rimeligt i Folketingets spørgetid at forhøre mig om, hvad et andet medlem af Folketinget mener om det ene eller det andet. Det mener jeg er spørgsmål, der må rettes til ham selv.

Jeg har ikke noget at føje til den redegørelse, som regeringen gav i 1988, ud over dette ene: at valget i 1988 skabte en afklaring på anløbs-spørgsmålet. Og dertil kommer – det er jo det helt centrale, og det synes jeg ikke vi skal springe over – at siden 1992 har USA indstillet al sejlads med atomvåben på overfladeskibe.

Vi har at gøre med et heldigvis overstået kapitel; mere er der sådan set ikke at sige om sagen.

Keld Albrechtsen (EL):

Det er nok noget af det eneste, der er rimelig afklaret i denne her sag, at USA formentlig ikke har krænket dansk atomvåbenfrihed efter 1992. Det er derimod også bevist nu, at man krænkede dansk atomvåbenfrihed i 1971; det kan vi vende tilbage til i Udenrigspolitisk Nævn.

Men jeg vil godt vende tilbage til spørgsmålet, for også her må jeg insistere på at få et svar. Det er jo en ganske alvorlig situation – og det går jeg ud fra at ministeren er enig med mig i – hvis en minister, en udenrigsminister, bruger sit